

Kansainväliset raamatuntutkimukset

Oppitunti 14. kesäkuuta

Hannan rukous kuultiin

**Avainjae: ”Ja kun aika oli tullut, ja Hanna oli tullut raskaaksi, hän synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Samuel, sanoen: ’Sillä minä pyysin häntä Herralta.
1. Samuelin kirja 1:20**

**Valitut raamatunkohdat:
1. Samuelin kirja 1:1–28; 2:1–11**

Ennen kuin Israelilla oli kuninkaita, eli mies nimeltä Elkana, jolla oli kaksi vaimoa, Penina ja Hanna. Peninalla oli lapsia, mutta Hannalla ei. Joka vuosi Elkana vei perheensä Siloon palvomaan ja uhraamaan Herralle, ja antoi osan uhrista jokaiselle perheenjäsenelle. Elkana antoi Hannalle kaksinkertaisen osan, koska rakasti häntä suuresti.

Penina kuitenkin pilkkasi Hanna, koska tällä ei ollut lapsia, ja tämä julmuus jatkui vuosi toisensa jälkeen, mikä sai Hannan itkemään ja kieltäytymään syömästä. Lopulta eräänä vuonna Hanna rukoili hiljaa Jumalaa ja vannoi: ”Oi, kaikkivaltias Herra, jos vain katsot palvelijasi kurjuutta ja muistat minut, etkä unohda palvelijaasi, vaan annat hänelle pojan, niin minä annan hänet Herralle hänen elämänsä kaikki päivät, eikä hänen päähänsä koskaan käytetä partaveistä.” 1. Samuelin kirja 1:1–11

Jumala kuuli Hannan rukouksen. Seuraavana vuonna hän sai pojan ja antoi hänelle nimen Samuel (jakeet 19, 20). Vala, jonka hän oli tehnyt Jumalalle,

ettei hän sallisi partaveitsen koskettaa poikansa päätä, oli nasirilaisvala. Tämä oli ”erityinen vala, vala erottautua Herralle”. Osana tätä lupausta ei saanut leikata hiuksia, juoda viiniä eikä syödä mitään viiniköynnöksestä peräisin olevaa. Tämän lupauksen tehneen ei saanut olla kosketuksissa minkään ruumiin kanssa, lähiperheenjäseniä mukaan lukien. (4. Mooseksen kirja 6:1-21). Koko sen ajan, kun henkilö oli natsarilaisen lupauksen alaisena, hän oli ”pyhä Herralle”. jae 8

Nimi Hanna tarkoittaa ”suosiota” tai ”armoa”. Herran seuraajille sanotaan: ”Armosta te olette pelastetut uskon kautta, eikä se ole teistä itsestänne: se on Jumalan lahja. Ei teoista, jotta kukaan ei kerskaisi.” (Efesolaisille 2:8,9). Hanna eli rukoilevaa elämää. Hän rukoili, kun hänellä oli huolia. Hän rukoili myös, kun hän oli kiitollinen, kuten silloin, kun hän esitteli lapsensa Samuelin ylipapille Elille. 1. Samuelin kirja 2:1-11

Paavalin kehoitus on: ”Älkää murehtiko mistään, vaan esittäkää kaikessa rukouksessa ja pyynnössä, kiitoksella, pyyntönne Jumalalle. Ja Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, vartioi sydämiänne ja mielenne Kristuksessa Jeesuksessa.” (Fil. 4:6,7, NIV). Meidän tulee asettaa toivomme ja luottamuksemme täysin Jumalaan, olla ilon hengessä ja rukoilla jatkuvasti, pyytäen sopusoinnussa hänen lupauksiensa kanssa. Siten meillä on Jumalan rauha ja pystymme ”kiittämään kaikissa olosuhteissa”, mitä tahansa hänen huolenpitonsa sallikaan. 1. Tess. 5:16-18, NIV

Hanna teki suuren uhrauksen Jumalalle. Hän vihki poikansa Samuelin elämään nasirilaisen valan, jonka mukaan tämä omistautuisi täysin Herralle koko

elämänsä ajan. Nykyäänkin Kristuksen pyhitetyt seuraajat ovat tehneet elinikäisen valan täydellisestä pyhittymisestä Jumalalle, mukaan lukien erottautuminen tämän nykyisen pahan maailman ”kuolleista asioista”. Sen sijaan he ”pukeutuvat Kristukseen” ja kehittävät Pyhän Hengen hedelmiä ja armoja. Galatalaisille 3:27; Efesolaisille 4:24; Kolossalaisille 3:10-17